

KRC Bambrugge – KFC Merelbeke : 1 – 0

Op het einde van vorig seizoen had het Merelbeekse fanion zich aan de Bambrugse Lindekouter definitief verzekerd van een verlengd verblijf in eerste provinciale. Bij de meegereisde Merelbeekse supporters leefde dan ook de vurige hoop dat hun favoriet middels een nieuwe zege de positie in het zog van leider Zele zou bevestigen. Lag het aan de late najaarszon of het pas ingestelde winteruur... Alle waarschuwingen vooraf ten spijt, was de gretigheid waarmee we de afgelopen weken uit de kleedkamer stormden ditmaal iets verder te zoeken. Tegen een Bambrugge dat onder impuls van speler-trainer Stephan Van Laere bereid was zijn vel duur te verkopen voelde een beetje kenner al nattigheid : het zou een lastige partij worden. Na een lange studieronde met een handvol halve kansen over een weer – toegegeven de balans helde iets meer in het voordeel van Bambrugge – was de eerste deftige prik van Bambrugge meteen raak. Op de 24^e minuut verspeelde een uitvoetballende Van Damme de bal iets te gemakkelijk op de linkse flank en de daaropvolgende voorzet werd door De Durpel vakkundig tegen de touwen gekegeld : 1-0 ... donkere wolken pakten zich – ook letterlijk – samen boven de Merelbeekse bank. Enig gedonder in de Merelbeekse kleedkamer was dan al te voorzien. Ook in de tweede helft bleef een stevig(er) Bambrugge de Merelbeekse elf goed onder druk zetten, zodat we er maar niet slaagden om onze geliefde voetbaltalenten te ontplooiën. Ondanks het feit dat Bambrugge nog tot tweemaal toe de paal viseerde en wij hier en daar – en vooral te weinig nadrukkelijk - onze neus aan het venster staken, kwam er niet echt animo in de partij en slaagden we er maar niet in om onze stempel op de wedstrijd te drukken. Om kwart voor vijf was de derde verliespartij dan ook een feit ...

Moraal van het verhaal : we blijven het moeilijk hebben op kleine en minder goed bespeelbare velden en potig voetballende tegenstanders durven onze technische verfijning al eens letterlijk met de voeten treden. Geen excuses evenwel. De kaarten zijn ondertussen een eerste maal geschud in het voordeel van Zele. Wij leunen aan bij deze top, maar een constante in onze prestaties zou welkom zijn ...

Tot slot wil ik niet nalaten de verslaggever van onze opponent een ferme pluim te geven. Hij slaagde er op onnavolgbare wijze in om de al bij al matige pot voetbal om te toveren in een – weliswaar papieren - spektakelstuk om duimen en vingers af te likken. De liefhebbers van een indrukwekkend stuk proza verwijs ik dan ook graag door naar de site van de tegenstander ...

Voorwaar een uitdaging voor een volgend verslag ...

Ons fanion staat voor een zo mogelijk nog grotere uitdaging ... het monster van de tweede periode temmen ... geen paniek evenwel ... het opzoeken van de schitterende trainingsaccommodatie van de Hogeschool Gent zorgt ervoor dat we de komende wintermaanden minstens éénmaal per week in perfecte omstandigheden – en vooral - voluit kunnen trainen ...

U hoort nog van ons...

verslag B. Joos